

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy w kolorach zielonym, czerwonym i złotym przedstawiający wizerunek zwierzęcia z podrodziny bydła i zawierający element słowny „WISENT” dla towarów z klas 32 i 33 — wspólnotowy znak towarowy nr 5 142 039

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Fabryka Wódek Polmos Łañcut S.A.

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: uzasadnienie oparto na podstawach określonych w art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 29 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do zakwestionowanego wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zakwestionowanej decyzji

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a), art. 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 5 w związku z art. 76 ust. 1, art. 75 i art. 76 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2013 r. — CEDC International przeciwko OHIM — Fabryka Wódek Polmos Łañcut (WISENT VODKA)

(Sprawa T-450/13)

(2013/C 304/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Polska) (przedstawiciel: M. Siciarek, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Fabryka Wódek Polmos Łañcut S.A. (Łañcut, Polska)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 czerwca 2013 r. w sprawie R 1734/2011-4;

— obciążenie OHIM i Fabryki Wódek Polmos Łañcut S.A. kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Fabryka Wódek Polmos Łañcut S.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy w kolorach czerwonym, zielonym, złotym i czarnym przedstawiający wizerunek zwierzęcia z podrodziny bydła i zawierający elementy słowne „WISENT VODKA” dla towarów z klasy 33 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7 044 472

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: polskie znaki towarowe nr nr 86 410, 80 990, 80 991, 46 050, 208 988, 125 911, 189 866, 208 090, 62 081, zarejestrowane dla „napojów alkoholowych” z klasy 33, graficzny czarno-biały wspólnotowy znak towarowy nr 5 585 138 zawierający element słowny „ŻUBRÓWKA” i trójwymiarowy czarno-biały wspólnotowy znak towarowy nr 6 215 719 zawierający element słowny „ŻUBRÓWKA” zarejestrowany dla „napojów alkoholowych (z wyjątkiem piwa)” z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zakwestionowanej decyzji i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2013 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-461/13)

(2013/C 304/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie pozwanej instytucji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.28599 (C 23/2010 (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)) przyznanej przez Królestwo Hiszpanii na rozwinięcie naziemnej telewizji cyfrowej na odległych i mniej zurbanizowanych obszarach (za wyjątkiem Kastylii — La Manchy). Decyzja ta uznała rzeczoną pomoc za sprzeczną z rynkiem wewnętrznym, nakazując jej odzyskanie.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 5 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 107 ust. 1 TFUE z uwagi na brak istnienia w niniejszej sprawie jakiegokolwiek korzyści gospodarczej na rzecz podmiotów, które prowadzą działalność gospodarczą, jak również na brak selektywności środka oraz na brak zakłócenia konkurencji.
- 2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu art. 106 ust. 2 i art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, ponieważ nie wykazano, że naruszono zasadę neutralności technologicznej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia postępowania w dziedzinie pomocy państwa, dokładniej z uwagi na jego nadmierne przedłużanie się, brak uwzględnienia przedstawionych dowodów, jak również z uwagi na brak spójności i celowości czynności postępowania.
- 4) Czwarty zarzut, podniesiony tytułem pomocniczym, oparty na naruszeniu zasad pewności prawa, równości, proporcjonalności i pomocniczości oraz związanego z tym braku obowiązku odzyskania pomocy, w zakresie w jakim art. 14 rozporządzenia Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz. U. L 83, s. 1), nie zobowiązuje do takiego odzyskania w sytuacji, gdy zostały naruszone podstawowe zasady prawa Unii.
- 5) Zarzut czwarty, również podniesiony tytułem pomocniczym, oparty na naruszeniu prawa do informacji ustanowionego przez Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej i wynikającym stąd brakiem obowiązku odzyskania pomocy.

**Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2013 r. —
Comunidad Autónoma del País Vasco i Iteizpi, SA
przeciwko Komisji Europejskiej**

(Sprawa T-462/13)

(2013/C 304/42)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Comunidad Autónoma del País Vasco (Hiszpania) i Iteizpi, SA (Bizkaia, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, M. Muñoz de Juan, y N. Ruiz García, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- dopuszczenie i uwzględnienie podstaw nieważności przedstawionych w niniejszej skardze;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a zwłaszcza art. 1 decyzji, w zakresie w jakim stwierdza się istnienie pomocy państwa sprzecznego z rynkiem wewnętrznym;
- stwierdzenie nieważności, w konsekwencji, nakazów odzyskania pomocy zawartych w art. 3 i 4 decyzji; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją w niniejszej sprawie jest ta sama decyzja, co w sprawie T-461/13 Hiszpania przeciwko Komisji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 3 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu prawa poprzez zaklasyfikowanie procesu przechodzenia do telewizji cyfrowej (digitalizacji) jako pomocy państwa.
 - W tym zakresie podnosi się, że Komisja popełniła błąd w ocenie art. 171 ust. 1 TFUE, w szczególności w świetle wyroku w sprawie Altmark o usługach publicznych i w konsekwencji popełniła błąd odnośnie do istnienia samej pomocy państwa w niniejszej sprawie.
 - W tym zakresie dodaje, że środki badane w decyzji były wcześniej przeznaczone na zapewnienie transmisji sygnału telewizji cyfrowej w tzw. obszarze II (obszar lub terytorium, który nie jest obsługiwany przez operatorów na podstawie kryteriów handlowych, i gdzie ludność, w braku interwencji publicznej, zostałaby pozbawiona dostępu do telewizji).
 - Z drugiej strony skarżący zauważają, że zasada „neutralności technologicznej” nie może pozbawiać państw członkowskich swobodnego uznania, przyznanego im przez traktaty przy organizacji usług publicznych.

- W każdym razie, organy krajowe wybrały dla obszaru II technologię naziemną, a nie satelitarną, z uwagi na to, że pierwsza opcja wydawała się bardziej logiczna, ekonomiczna i skuteczna z uwagi na wcześniejsze istnienie naziemnej sieci analogowej, finansowanej z funduszy publicznej, która pokrywała obszar II.